

att Riksdagen för sin del måtte besluta ändring av 26 § i lagen den 11 oktober 1912 om ändring i vissa delar av inteckningsförordningen i syfte att anmälan till domstol om avbetalning å intecknat skuldebrev ej må äga rum annorledes än i sammanhang med begäran om dödning av inteckningen beträffande motsvarande skuldbelopp samt eventuell begäran om ny intecknings meddelande för beloppet.

Skulle lagutskottet finna ändringsyrkandet beaktansvärt, behagade utskottet gå i författning om utarbetande av därav påkallad ändring i ovanberörda och därmed sammanhängande lagrum.

Stockholm den 24 januari 1913.

T. Zetterstrand.

Nr 87.

Av herr **Öberg m. fl.**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående lagstiftning till förhindrande av svek vid handel med hästar m. m.

I motion vid 1911 års riksdag yrkade undertecknad Öberg och herr Åslund »att Riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t låta utreda, vilka lagstiftningsåtgärder böra vidtagas i syfte att förhindra svek vid handel med hästar samt handel med överåriga till användning i körslor värdelösa hästskrätur ävensom för Riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda». Avstyrkt av lagutskottet blev motionen i bägge kamrarna avslagen. Utöver de motiv för bifall till motionen, som presterats i såväl motionen som i de anföranden, som höllos i bägge kamrarna, torde endast böra

tilläggas, att talet om djurplågeri vid djurens märkning måste stämplas såsom nonsens i jämförelse med det djurplågeri, som märkta djur kunna få uthärda ofta i åratal. Den smärta, som djuret utstår vid märkning, till exempel i öronen, är av synnerlig kort varaktighet. Att »skona» djuren från detta i själva verket mycket obetydliga lidande och därigenom möjliggöra ett ännu värre lidande, som kan åstadkommas, då hästskojare ljuga åldern på hästar, detta synes åtminstone oss vara en synnerligen malplacerad djurvänlighet, som snarare kunde stämplas som raka motsatsen.

Med hänvisning till ovannämnda motion vid 1911 års riksdag samt till vad som i övrigt förekommit vid ärendets behandling få vi hemställa,

att Riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t låta utreda, vilka lagstiftningsåtgärder böra vidtagas i syfte att förhindra svek vid handel med hästar samt handel med överåriga till användning i körslor värdelösa hästskreatur, ävensom för Riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 23 januari 1913.

C. J. Öberg.

Emil Molin
i Dombäcksmark.